

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/3 galbini mon. sunátoria.

Anula XXXIV.

Se prenumera la postole c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 19.

Brasiovu 186 Martiu

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Brasiovu 18 Martiu 1871.

Resultatulu de pana acum alu conferintieloru din Londonu, de si póte avé urmari serióse si ér' espuse periculeloru cu succesulu timpului, elu in presentu e pentru Romani'a totusi in prim'a linia imbucuratoriú. Recunóscerea oficiale a numirei statului „Romani'a“ da una garantia la considerarea natiunei romane cá recepta in concertulu natiuniloru europene, cá autonóma pe deplinu in cauzele sale interne si resp. si esterne.

Cestiunea dunaréna respingunduse pretensiunile austro-maghiare remase inca 12 ani incrediuta comisiunei dunarene si forului stateloru riverane. — „Romanulu“ ne aduce despre acestu resultatu urmatóri'a telegrama;

„Londonu 13 Martiu. Granville si Enfield, facu comunicari identice celoru dóue camere. Conferinti'a, impreuna cu reprezentantele Franciei, a subscrisu astadi tractatulu, prin care se desfiintéza claususele relative la neutralizarea marei negre. Restrictiunile actuali relative la inchiderea Dardanelorlu si Bosporului suntu modificate astfelu, incatu Pórt'a se póta permite intrarea corabieloru de resbelu ale puteriloru amice, in timpu de pace, déca va crede de trebuintia. Spre a ecescutá stipulatiunile tractatului de Parisu, conferinti'a a stipulatu durat'a de 12 ani pentru comisiunea dunaréna, neutralizarea continua a lucrariloru de competinti'a ei, deja ecisistinti séu ce voru fi, a se crea inca, rezervandu inca Portii dreptulu de a face se stationeze la gurile Dunarei corabie de resbelu. Conferinti'a a subscrisu unu protocolu speciale stabilindu, ca conformu dreptului gintiloru, nici o putere n'are dreptulu de a desfiintiá séu modificá singura tractatele. Mane va fi siedinti'a finale formale.“

Acum desfiintianduse neutralitatea marei negre Rusia devenindu netiermurita va implé litoralele respective de arsenale, va restabili forturi si va crea flota dupa placu, si ea éراسi va apasa cá unu alpe greu asupra Turciei si a causei orientale, intocma cum apasá inainte de an. 1856. Prin restituirea dreptului Portii de a lasá in Dardanele naile belice dupa placu s'a mai adausu ér' unu periculu, ca-ce si Rusiei póte da Turci'a acésta v6ia se-si tréca flot'a in marea interna. Prin desfiintiarea neutralizarei deltei Dunarei si punerea guriloru ei suptu protectiunea nemidiulocita a puteriloru contractante, flotele rusa cá si turca inca nu se oprescu a da buna deminéti'a pe lunga gurele Dunarei; ni se pare déra, ca nu eronamu, déca numimu acestu resultatu alu conferintieloru din Londonu una victoria a Rusiei in orientu, trasa din alianti'a cu Prusi'a, care póte merge si mai departe. Bucuri'a diurnaleloru romane déra pentru acestu succesu e invitata la necesitatea unei privighiari cu multu mai neadormite si mai active, pentru a corespunde Romani'a increderi, de care s'a facutu partasia cu misiunea vighiarei la Dunare in fav6rea civilizatiunei europene. —

Rusi'a arméza mereu, Itali'a si Angli'a asemene, alianti'a rusa-prusa e fapta si se póte prelesne si santi, déca nu s'a santitu pana acum, Austro-Ungari'a e statu militariu cu obligatiune de a porta arm'a totu natulu; ce va mai fi, déca acésta trinitate se va unialia? Atata armare presupune

venarea unui scopu de restauratiune, de nóue laure precalculate, incatu la inchiarea paceri in occidentu ne amu poté teme de inviarea resbelului in orientu si sudu. —

Din Franci'a ne sosi o scire electrica din 14, ca agitatiunile in Parisu, in Belleville crescu si se prov6ca armat'a la nóua insurectiune prin placate. Asemene se face si prin une cetati din departemente, din caus'a rusinosei paceri. —

Dela Berlinu 14 se telegraféza, ca cu privire la starea si atitudinea din Franci'a comand'a armatelor germane a ordinatu, cá toti ostasii disponibili, afara de militia (Landwehr), se remana in Franci'a. —

Numai acum se intrunescu la Brusel'a comisarii pentru pacea definitiva. Din partea Prusiei se tramise d. Arnim. Cine mai sci ce dificultati mai potu nasce si de aici. —

Se trecemu la diet'a sasésca din Sibiu. Universitatea natiunei sasesci dela inceputulu sesiunei acesteia s'a ocupatu cu preferintia de obiecte economice in siedintiele publice. Una cestiune, si aceea cea mai importanta din t6te problemele, ce are acésta dieta de resolutu, e cestiunea regularei referintieloru municipale pentru fundulu regiu. Inca la inceputu, candu se alese comisiunea pentru prelucrarea unui proiectu de lege despre regularea acestoru relatiuni, divergeau partitele in punctulu competintiei universitatii natiunei sasesci, din fundulu regiu. Partit'a sasiloru teneri dimpreuna cu membrii romani si maghiari, cati se afla, pretendea, ca universitatii natiunei sasesci nu i compete aici alta influintia in fundulu r., decatu numai influintia votului consultativu. Partit'a vechia sasa inse, punenduse pe terenulu dreptului istoricu, care li se pastrá si prin § 11 alu art. 43 de lege din 1868, adica legea uniunei Ungariei si Transilvaniei, care ignorá cu totulu pe natiunea romana, precum in comitate asia si in sasime, pretendea dreptulu de unu votu decisivu pentru universitatea natiunei sase, dér' partit'a juna esi cu majoritate, cadiendu sasii vechi in minoritate, inse pelunga rezervarea dreptului, basatu pe lege, intr'o dechiarare in protocolu, data de catra dep. Budaker si consoci inca in 14 Ian. a. c. Asia aceste dóue partite se afla principialminte intre sine diferit6rie. — § 11 din citat'a lege suna asia:

„Universitatea natiunei sasesci se lasa si pe viitoriu in sfer'a sa de activitate in conformitate cu art. de lege XIII din an. 1791, pre lunga rezervarea dreptului de superinspectiune alu Mai. Sale, ecsercendu pe calea ministeriului ung. responsabile, cu acea deosebire, ca confluculu nationale nu mai are jurisdictiune judiciale.“

Art. XIII din 1791 dice, ca natiunea sasésca si universitatea ei cu t6te scaunele, districtele, cetatile, orasiel, comunele si magistratele atatu la alegerea oficialiloru, catu si in administratiunea politica, economica si juridica se voru conserva in statulu legale, conformu diplomei leopoldine.

Din punctulu de vedere alu dreptului concesu universitatii sase in legea uniunei, sasii vechi pasiescu déra pe unu terenu, — cá cela alu uniunei de 3 natiuni, — pe tacute —, inse totu cu scopu de a se reingradi in contra elementelor nesase, si in poterea legéi póte, ca voru si reesi, indata ce se voru poté provedé cu majoritate de alta data; — ér' partit'a sasiloru juni se va retrage sub co-

perisiulu acelasi, indata ce voru vedé si ei, ca perdu din mana catu de pucina influintia nationale, pentruca sciu, ca dreptulu si numai dreptulu e poterea, si dreptulu sta in lege, cum l'au facutu ómenii, nu Ddiu. —

Acum s'au publicatu si proiectele majoritateri, adica a juniloru sasi si alu minoritateri cu vechii sasi din comisiunea alésa pentru elaborarea proiectului despre relatiunile municipale, in care ér' se deosebescu acelesi partite in multe puncte.

Ambe aceste proiecte se invoiescu, cá impartirea de pana acum se remana cum a fostu in 11 municipia, séu dupa sasii vechi in 9 scaune si dóue districte cu activitate municipale, cu dreptulu de asi face fiacare municipiu statutu pentru cauzele sale interne (intre cari totudéun'a se subintielegea de sene si respingerea romanului dela orce participare de beneficia prin statutu domestice, pre catu nu se potea prin celu generale alu universitatii), cu dreptulu de a sta in comunicatiune deadreptulu cu regimulu, inse proiectulu juniloru subtrage universitatii dreptulu statutariu pentru cauzele interne presteintregu fundulu regiu (intrég'a sasime); nu numesce teritoriulu decatu cu numirea de fundu regiu, impartindulu in 11 municipie de sene, cari t6te se aiba universitatea cá deregatoria administrativa de averile nationale, care se se ocupe de obiecte de interesu publicu, se aiba dreptulu a-si comunica parerile sale celoru tate munitia si regimelul, dreptulu de petitiune la dieta, dreptulu de representatiune, dér' dreptulu statutariu in cauzele interne i lu denéga, si minoritatea séu sasii vechi tocma acesta ilu considera de sufletulu sasime, care singuru este chitulu ce póte tiené legate t6te 11 municipale intr'unu corpu nationale.

Proiectulu majoritateri concede dreptulu municipieloru a se impreuna cu alte vecine, midiulocinduse invointi'a ministrului de interne si a universitatii, candu s'ar intempla cá regimulu se vrea a face arondari in municipia. Proiectulu minoritateri inse face orice modificare de margini in municipia dependenta dela invoirea universitatii natiunei sas. Proiectulu juniloru face representatiunea municipiului dóma disput6ria preste deregatori, ér' vechiloru sasi le mai place bureacratismulu de pana acum. Proiectulu juniloru vrea, cá personalulu manipulatoriu se se asedié pe viétia, ér' oficialii pe síése ani se se aléga prin representatiunea cercundariala, avendu etate de 22 ani, fiindu civi ai statului si fara crime. Vechii sasi vreau tocma pe oficiali sei aiba pe viétia.

Alegatorii municipiului suntu toti, cari voru avé si dreptulu de alegere deputatu dietalu, ér' dlu Macelarriu midiulocí in proiectulu majoritateri prin unu emandementu, cá in comunele tierene se aiba dreptulu de alegere toti cati dau 5 fiorini dare. Vechii sasi inse vreau alta representare pentru adunarea scaunale séu districtuale cá organu alu representatiunei municipiului, incatu din satele cu poporatiune pana la 500 suflete se se tramita unu deputatu, pana la 2000 suflete doi deputati, preste dóue mii 3 dep., orasiel cate patru deputati, Sibiuulu si Brasiovulu pe diumetate si satele din aceste dóue municipia alta diumetate; celelalte orasie 2/3 parte; celelalte locuri pretoriali 1/3, si deputatii se fia pe cate patru ani alesi dintre aceia din comuna, cari au dreptulu de alegere in comunitatea locala.

La caus'a comesului sasii vechi stau pe langa praptea de pana acum, cei juni dicu, cá la propunerea ministrului de interne eluse se numésca de catre rege si statulu deregatorilor universitatii se se ficseze prin universitate, si dau comesului putere ecescutiva si o multime de drepturi, cá la comitii epremi din comitate, pe candu sasii vechi nu se departéza dela atributiunile ce le avea inainte de acésta.

Impartesimu aceste pentrucá se tragemu luarea aminte a respectiviloru de prin scaune, pentru timpulu, candu se voru cere si parerile municipaloru la stabilirea relatiunilor municipali, cá se pipaiésca cu catu e mai avantajosu proiectulu maioritatiei, decatu alu minoritatiei si se scia in ce cumpana se-si arunce votulu, cu tóte, ca prelunga legile mesterite in folosulu altora nu ne fericimu, pana candu afara de diet'a tieriei nu va avé natiunea romana si diet'a sa, macaru cá acésta a sasiloru, cá se avemu influintia si dreptu politicu nationale a porta grigia de prosperitatea poporulu nostru, ca-ce cu lingur'a strainului remaseramu flamendi, de ni se vedu ósele in tóte locurile; apoi ne avendu representatiune politica nationale, cum au sasii universitatea, nici macaru petitele nóstre, cá romani, nu se considera decatu de agitatiuni, si cá pe atari le si arunca in camer'a cu lepedaturele, unde se voru fi aflandu si cele vr'o 45 de pe epec'a petitiunaria. Se ne scuturamu dér' de pulberea indiferentismulu si se nu odihnimu, pana candu nu vomu deveni egali in dreptulu politicu nationale, Naseudulu, Fagarasiulu si Hatiegulu inainte. —

Epistol'a

unui romanu transilvanu catra unu amicu alu seu in afaceri eclesiastice si scolastice, cu datu 5 Nov. 1870*).

In momentele aceste pline de ingrijiare despre viitoriulu autonomiei besericesci si scolarie ale provinciei romane unite cu bes. Romei, candu toti pasii ce se facura in caus'a acésta, disparu fara succesulu asteptata cu neastemperu, pentru cá se i se de si acestei provincie metropolitane concesune a se organisa pe calea sinódeloru si a congresulu: cá dovada a urgentiei cauzei acestei ardiente, vedemu cerculandu sub titulu de susu unele pareri si consideratiuni fórte momentóse, din care pentru chiarificarea cauzei ne aflamu motivati a reproduce partea privitoria la acésta urgenta cestiune, spre a da latire acestoru consideratiuni. Dupa unele premise despre luptele buniloru pentru beserica si natiune, brosiur'a continua asia:

... „Opiniunea publica, cu mica esceptiune, se pare a se fi concentratu in congresu — cá midiu-locu, si cá singur'a cale de purcedere. . .

Eu stimezu si respectezu convingerile si parerile esite din precaugetare seriósa si meritata; pretiuescu congresulu, asteptu aperare si scapare de la elu, cá dela o institutiune stravechi in beserica, adica dela congresulu sinodale, care nu póte fi altceva, decatu — sinodulu celu provinciale séu metropolitaniu, — restauratu si prefacutu dupa recerintiele timpulu de facia; inse atunci, candu se va realisa, si ni lu vomu fi facutu. Déra sum totu odata convinsu, cumca calea, pe care amu apucatu, si midiuócele ce manuamu, cá se facemu congresu — suntu pe deplinu eronate, si de o natura, catu in locu se ne duca la realizarea congresulu, ne voru face, de nu lu vomu avé nici una data, si ca amblandu pe calea apucata, nu numai, ca nu vomu ajunge la scopu, dér' totudeodata nimicimu si acele midiuócele eficaci, cari ne stau la indemana, si candu ne vomu convinge, ca congresulu s'a facutu nerealisabile, ne voru fi inchise tóte calile si perdute midiuócele, fara de cari, cum se scie, nu poti ajunge la nici unu scopu. Ddiu ferésca beserica si natiunea nóstra de „minte romanulu cea din urma“, pentru care se róga sasulu, s'o capete la timpulu seu.

Convingerea mea este: cumca congresulu este se se realizeze prin sinodu séu sinóde, se purcéda dintr'ensele cu intindere si putere mai mare, concentrandu in sine cele mai de capetenie atribute si agende ale sinódeloru diecesane astfeliu, cá se remana unele langa altele, se se ajute, prefaca si indeplinésca unele pe altele. . .

*) Tiparita cá manuscriptu. Sibiu, tipografi'a lui S. Filtsch (W. Krafft) 1871.

Congresulu in defacia nu ecsiste in activitate, de si este institutiune stravechia in beserica nóstra elu n'are trecutu cunoscutu de noi, déra are venitoriu, pe care inse numai sinódele i lu potu da, pentru aceea congresulu, nu póte luptá, nu póte a-perá beserica, din contra beserica are se lupte, cá se lu readuca in viétia . . . si cauta se lupte cu midiuócele ce are, si cu institutiunile de acum, cari nu i se potu denega, si pentru a caroru manua-re, n'are se cersiésca gratia dele nime. . .

Lupt'a dela 1843—5 trebuie reapucata si continuata cu forme precise, inse nu in contra celoru de atunci, ca nu ecsista, si nici decatu pe calea si midiuócele de atunci, in defacia suntemu noi, si nu neamicii, in beserica nóstra, acum se ne aparamu pasive in cetatea nóstra, pe care inse se o provedemu, pana este timpulu, cu victualie, si se intarimu sparturele; . . . lupt'a inse se o portamu pe calea si cu midiuócele folosite in evulu alu XVII-le si XVIII-le. . . .

Cine au mantuitu beserica si institutiunile ei cele parentesci, facia cu puterniculu — calvinismu in alu 17-le, si facia cu si mai puterniculu jesuito-catholicismu — in alu 18-le seculu . . . ? Nu sinodulu provinciale, adica congresulu, pentrucu altii nu ecsistau, nici chiaru vr'o cativa — cá la 1843.

Beserica nóstra, cu caracterulu ei, si cu simburulu ei de viétia — nesmintitu de si aprópe sfarmata si mutilata, fú conservata in acei secoli barbari si netoleranti, prin — sinóde — chiaru si atunci, candu veduvita fiindu, avea pe unu jesuitu in capulu seu.

Acestu titlu este de ajunsu, pentru de a constata puterea si eficacitatea sinódeloru in afacerile beserice, ba nici póte fi alt-cum, de óra ce sinodulu singuru reprezenta intrég'a beserica in intielesulu ei de ecesia, adica de insocire relegiósá — de aici puterea lui, de aici autoritatea lui facia cu statulu si alte beserici. . .

Antagonistii din secululu 17-le si 18-le au sciutu acésta pré bine, si totusi n'au suprimatu sinódele, sciendu totu-una-data pré bine, cumca credintiosii nu voru accepta nemica dela densii, ce nu vine prin sinodu, prin urmare nu voru ajunge la scopu; beserica nu va primi nimicu si pe nime, care vine pe alta usia, afara de usia sinodulu. Acésta credintia si datina trebuie resuscitata si nutrita in ecesia nóstra, cá institutiune pré salutaria si — conditio sine qua non a conservarei si sustarrei beserice. . . . Fótere straina n'au cutediatu a paralisa sinodulu, ca n'ar fi ajunsu la scopu. . . . Acésta inse a cutezat'o si intreprins'o unu archiereu intre impregiurari fatali si desnervatórie. Dela neglegerea si delaturarea sinodulu datéza decaderea beserice nóstre.

Déca sinodulu, acestu institutu vitale si inalienabile alu beserice nóstre (fara de a o nimici pe densa) nu ar' fi investitu cu eminentulu dreptu, de a alege pre archierulu beserice, elu ar' fi remasu pentru totudéun'a delaturatu, si beserica privata de principalea sa conditiune vitala. Acésta s'ar adeveri in modu eclatantu, pentru ca delaturanduse sinodulu, va urma imediate delaturarea dreptulu de a-si alege archiereu. . .

Ei bine! déra ce ursita! ce destinu! abia a venit timpulu, in care beserica s'a potutu folosi de sinodulu reactivatu, si de locu l'au si delaturatu, inlocuindulu prin congresu, cum inlocuiesci unu vestmentu vechiu prin altulu nou, déra atunci, celu pucinu astepti pana ce vestmentulu nou este gata, si l'ai rescumparatu dela croitoriu, apoi arunci la o parte pe celu vechiu.

Déca fiinduca realizarea congresulu pe calea apucata depinde dela concederea de din afara de beserica nóstra autonóma, cere lupte si timpulu, fara securantia de reuseire, urméza óre, cá pana atunci se siedemu cu manele in sinu, asteptandu se ne sbóre porumbulu friptu si se pice pear'a cópta in gura? pe candu legionulu de afaceri besericesci si scolarie, stagnéza totu mereu in noianulu desolatiunei stationarie, si tristei neconsultari, cari tienu de atati aui? pana candu giuru impregiuru de noi, toti si tóte, se misca, se ajuta, inaintéza, punu temeiu pentru venitoriu cu delasarea si cotirea nóstra?

Ce a pecatuítu sinodulu, de nu voimu se ne folosimu de elu, au picatu óre pecatele celoru ce l'au delaturatu si sufocatu lungu timpulu, asupra lui si s'au spurcatu? l'au facutu de nici unu folosu...?

Tristu, pré tristu! chiaru candu beserica simte ardiétorea necesitate de sinodu, in spiritulu si curagiulu sinódeloru din secululu alu 17-le si 18-le intaritu si lamuritu prin curagiulu, cultur'a si simtiulu de nationalitate lamuritu prin focu, alu clerulu nostru de astadi, precum si prin caldurós'a si nemiscat'a lui interesare si alipire de beserica cu

ale ei institutiuni parentesci si nationali; ajutatu si imputeritu de lumin'a inteligentiei nóstre nationale secularie. . .

Cé póte deveni unu sinodu inchiagatu in estu modu? Ce alta, decatu aceea ce au devenitu sinódele nóstre in alu 17-le si 18-le seculu? decatu aceea, ce au devenitu sinódele reformatiloru in totu acele seculu? (fiindu densii in Ungari'a persecutati, precum noi in Ardélu): precum si in deceniulu trecutulu, candu avura curagiulu a resiste si a frange chiaru si despotismulu lui Bach. . . !?

Sinodulu in estu modu instituitu in archidiece-sa, va produce in scurtu timpulu, sinódele diecesane in cele trei eparchii sufragane, si pe langa ce aceste sinóde, voru pune in ordine si miscare salutaria cursulu machinei de administrare besericésca si scolaria, voru intari pe cei mici la anima, voru indreptá pe cei abatuti, voru aduna oile cele per-dute, si voru delatura scandalele, inparecherea si arbitriulu — ele totu odata voru intra in cointiele-gere imprumutata, se voru aduna in sinodu provinciale, adica in congresu ad hoc, voru consulta despre reactivarea sinodulu provinciale sub nume de congresu, déca ne mai place acestu nume, cu intindere preste intrég'a provincia metropolitana, inse invescu cu atribute, dupa recerintiele timpulu nostru, voru faptu impartirea ei in cercuri de alegere si reprezentare drépta si salutaria, voru elabora staturile reactivandulu sinodu provinciale séu congresu — inaintandule la regimu . . . nu pentru a le acceptá si iutari, ci spre luare la cunosciintia, in puterea si intielesulu — „Juris supremae inspectionis.“

Unu statutu de genulu acesta, unu congresu constituitu si puterescu pe calea acésta din sinulu sinódeloru, care suntu reprezentantii legali ale beserice, investite cu potestate punctóre de canóne si dispusetiuni pentru afaceri besericesci, va fi — eo facto — legale si autorisatu, pentru ca — sinódele au transpusu dreptulu, atribute, si cadintie de ale sale asupra lui; — va se dica: sinódele: au reintrodusu si inactivatu, in administrarea beserice, — sinodulu provinciale, inse sub forma nóua conformu cerintiloru timpulu, necesitatiloru beserice si credintiosiloru — spre ajungerea scopulu insoci-rei relegiósé. — Acestu sinodu préfresce, nu va avé nevoia de a fi concesu si autorisatu nici prin puterea mireana, nici prin alta autoritate de din afara de sinulu beserice: — de óra ce nu s'a introdusu ceva — nou; — ci s'a reactivatu numai o institutiune a ei stravechia, cá parte intregitória si de jure competentá, adica: s'a pusu de nou in lucrare sinodulu provinciale, care de jure l'au avutu, de jure i se cuvine se lu aiba, pentru ca cá beserica — ab antiquo — metropolitana, cu trei eparchie sufragane, este in dreptu, este inse totu una data si necesitata de a restaura si a se folosi de acésta forma de administrare, inse — firesce — reformata dupa timpulu de acum, si care nu se póte, cu temeiu juridicu, contraria, nici de din afara, nici din sinulu beserice. . .

Deci dér' déca nu ecsiste nici umbra de sperantia pentru de a poté inflintia congresulu, adica sinodulu provinciale, pe alta cale afara de sinóde, déca asta cale e singura legala si canonica, déca beserica in ataculu si pericolulu defacia nu posedu altu midiuocu de aperare, decatu sinodulu, déca beserica in defacia n'are alta reprezentantia decatu pe sinodu, — de sine ni se imbulesce intrebarea: care póte fi caus'a de nu se folosesce beserica de sinodulu seu? de corpulu seu reprezentativu?

Respunsulu nu lu potu da, nu lu sciú, nu mi l'amu pusu de scopu, nu sum datoriu cu elu, de óra ce acelu respunsu ar' trebui se vina din aceea parte, care a concentratu tóte in congresu si au pusu tóte in nelucrare; de cumva suntu drepte cele ce mi s'au spusu; . . este inse lucru interesantu, nu numai, ci de mare urgentia a scurta cauzele efectulu, ce vedemu, ca covirsesce tóte intr'o mesura catu, cu tóte, ca pericolulu se totu ingrósia si apropia, totusi nime nu se misca, nime nu póte scutura letargia coplesitória.

Deci éca ce mi s'au spusu. Precum scii, in 1869 au tienutu clerulu archidiececanu unu sinodu partiala si Blasiu, care ar' fi pusu de tienta esceptionala si inainte de tóte: congresulu, de aici amortial'a generala, ce o vedemu pana la realizarea acelu congresu, — din gratia strainiloru si de din afara de beserica!

Déca este asia, ori nu, nu sciú; ar' fi inse lucru prea tristu, fiindu acesta adeverulu.

Deci dá -mi voia cá se observezu cele urmátorie despre atinsulu sinodu partialu.

In beserica nóstra, sub numirea soborulu celu mare si — soborulu celu micu — au functionatu trei diferite sinóde. Soborulu mare este — pro-

priulu sinodu, in care este reprezentatu clerulu si poporul intregu, si se compune: 1. arhiepiscopu, 2. din consistoriulu metropolitanu, 3. din toti protopresbiterii fungenti, in persóna, 4. din curatorii (ctitori) laici ai besericeii, 5. din cate doi deputati alesi din fiecare tractu protopresbiteriale.

Soborululu celu micu se formá in dóue moduri, adica ori din clerulu diecesanu; ori numai din clerulu fiacarui tractu presbiteriale. — Se pare, cumca jurisdictiunea acestoru din urma erá totu asemene de mare, pentruca sobórele cele mici putea dicta si aplica numai pedéps'a soborului micu, care face $\frac{1}{3}$ parte din pedéps'a soborului mare, pe candu acestu din urma dictá si aplecá amendóue pedepsele.

Afara de aceste sínóde, beseric'a nóstra cá una de origine metropolitana si arhiepiscopala — ab antiquo — nesmintitu au avutu in timpulu vechiu si sinodu provinciale, fundatu si prescisu in canónele sínódeloru a tóta lumea . . . avendu si episcopii sufragane; perdiendu inse aceste episcopii, au incetatu de a mai folosi pe acestu sinodu, neavendu scopu.

Óre candu va reveni timpulu, in care lucratorii dela catedr'a juridica in seminariile nóstre clericale, voru inceta de a cultiva nechiamati, pamentulu ce l'a prelucratu alu dreptului canonicu apusanu, fara folosu pentru beseric'a nóstra, si se voru apucá de cultivarea paraginitului si intielenitului campu alu dreptului canonicu resarítenu alu besericeii nóstre? . . . Dóme! anevoie se desbraca dantinele invescute si intielenite, fia catu de fara scopu ar' fi acelea.

Obvenea adica unele afaceri besericesci inteti-tórie, care nu suferea amanare pana la conchiama-rea sinodului, ori ca impregiurari turburatórie de pacea si linistea publica, d. e. resbele, epidemii, impedeau conchiama-rea sinodului la timpulu seu. — Deci pentru resolvirea afaceriloru atinse si pertractarea agendeloru curente, erá datina legala: cá arhiepiscopulu se adune la sinodu: 1. pe consistoriulu seu, 2. pe cei 12 jurati ai soborului mare pe langa metropolitu, 3. pe curatorii (ctitori) laici ai besericeii, 4. pe protopresbiterii si deputatii tractuali, cati putea lua parte dupa timpu, locu si impregiurari, si se tiena soboru micu, adica sinodu partiale. Inse in aceste sínóde partiali nu se a pertractatu cause generali de ale besericeii, d. e.: alegerea de arhiepiscopu, afaceri atingatórie de drepturile, cadintiele si prosperitatea intregii beserice, a clerului intregu si a credintiosiloru, pentruca acestea erá rezervate sinodului mare.

Éra celalaltu soboru micu, séu sinodu partiale se tiené, si se tienne pana astadi, din partea clerulu din fiecare tractu protopresbiteriale.

Este acum intrebarea; ca de care din aceste sínóde se tienne celu dela Blasiu din 1869?

Nesmintitu de celu micu séu partiale, de óra ce convocatori'a eschide ide'a sinodului mare. candu chiama singuru pe protopopii si pe alesulu clerului tractuale, esprimenduse: „de astadata numai clerulu se va intielege intra sene“.

Déra mai este intrebarea, ca posede acela cerintiele sinodului micu? Eu dicu, ca le posede, de óra ce numai cei 12 jurati si ctitorii nu fusera convocati, pentruca nu ecistitu, fú inse convocatu consistoriulu si clerulu. Pentruca fú convocatu totu clerulu si toti protopresbiterii, nu adauge si nu detrage nimica, pentruca dupa praxea vechia, metropolitulu erá si este in dreptu, a conchiama pe toti cati putea se vina, si déca in fapta se aduná toti cei indreptatiti, atunci sinodulu nu mai erá micu, ci completu séu mare, prin urmare celu dela 1869, remane sinodu micu, — pentru neconvocarea de cate doi deputati de fiecare tractu.

Mai este si alta intrebare, ca indreptatitu au fostu acelu sinodu micu, a se lasa in pertractarea si deciderea meritória si obligatória in unele afaceri, cari atingu intrég'a beserice? Au fostu, incatu pentru partea reprezentata intr'ensulu, pe care o si oblega deciderile lui. . . Insa scrizórea conchiama-tória a precisatu scopulu acelu sinodu micu, convocandulu a se intielege despre unele afaceri, care atingu clerulu archidiecesanu — „numai clerulu se va intielege“.

Déra, de óra ce acele decideri atingu introducerea congresului in tóta provinci'a, adica reactivarea sinodului provinciale si transpunerea de drepturi si cadintie sinodale asupra aceluia, adica afaceri, cari singuru reprezentanti'a intregii beserice le póte decide in modu obligatoriu, adica sínódele cele mari ale tuturor 4 eparhii; urméza cumca acele dispusetiuni ale sinodului micu dela 1869, nu indatorescu pe intrég'a beserice. Cu tóte acestea eu sustienu, cumca clerulu archidiecesanu nu vrea a se subtrage de sub acele decisiuni. . .

Blasiulu totudéun'a a facutu inceputulu; elu l'a facutu si aici. . . Salutamu cu bucuria pe cleru, elu a datu semnu vederatu, ca intielege cerintiele timpului seu; elu s'a lapedatu de usuarea dreptului de datina, de a manuce elu singuru beseric'a . . . unu dreptu acesta cu urmari stricatióse, sub cari geme astadi beseric'a, unu dreptu, pe care l'au pusu nedreptatile trecutului pe umerii clerului. . . Salutamu cu bucuria pe barbatii, cari au avutu luminile si curagiulu, la cea d'antania ocaziune, a chiama in midioloculu loru pe mireni, pentru cá umeru la umeru se conduca, se apere si se salveze beseric'a eredita dela parenti.

Cu atatu déra mai tristu si mai daunosu lucru ar' fi, déca s'ar adeverí, cumca domnesce acea credintie: cá si cum deciderile acelu sinodu micu ar' legá manile si gurile intregii beserice, — cá si cum sinodulu ar' fi delaturatu — si nu s'ar mai potea convoca, ci ca-ci ar' trebui se asteptamu infiintierea congresului, — chiaru déca pana atunci s'ar inchide imperati'a ceriului, precum s'a inchisu usi'a feteloru, care au asteptatu venirea mirelui, fara cá se-si fia fostu procuratu oleu in candele, pentruca luandu lucrulu stricte, nici clerulu archidiecesanu nu se afla in dreptu a nu se folosi de sinodu, chiaru de s'ar fi decisu delaturarea lui, — pe candu celalalte parti constitutive ale besericeii nu s'au delaturatu; de óra ce, precum nime n'are dreptu a strica beseric'a, care este insocire eterna, precum este Ddieu eternu, asia n'are dreptu a strica sinodulu, care este conditiune vitale, in ordinea arhieriei nóstre. Delaturarea sinodului, e lucru cu nepotintia, si dupa acsiom'a juridica „ad impossibilia nemo obligatur“, chiaru de s'ar fi decisu acea delaturare, ea totusi nu póte obliga pe nime. —

(Va urmá.)

Cateva trasuri

din istori'a scólei principale romane lapusiane.

In opidulu Lapsiulu ungurescu, comitatulu Solnocului interióre, se afla o scóla principale romana. Edificiulu acestei scóle, ce póte face fala si onóre or' carui orasiu din Transilvani'a, are unu etagiu cu patru chilie cate de 4 stanjini si un'a urma in lungime si latime, — ce servescu de invetiamentu pentru tóte patru clasole. Acesto chilii conta doo partite cate dóua prin unu ambitu asisderea mare si frumosu, la capetulu caruia se afla in fruntariu unu coridoru, — ér' in partea din dreptu unu altu ambitu unghiularu ce conduce in alte dóua chilii. In faci'a pamentului se afla 8 chilii ce servescu acuma de locuinta unui negutiatoriu, afara de un'a care e intoemita de bolta (pravalia). Acestu pomposu si grandiosu edificiu sta vis-à-vis cu beserice'a reformata, ce diace in midioloculu placiei. Pretiulu lui ajunge circa 10.000 fl. v. a. (diece mii florini val. austr.). — Iniativ'a la redicarea acestui institutu a dat'o inca in an. 1855 ambii protopopi ai acestui cercu, fiindu sprijioniti in planulu loru si de pretorele de atunci, carele inca in acelasi anu facú pasii necesari pentru redicarea numitului edificiu. In an. 1855 se incuviintiaru si aprobarea pasii pretorelui si ai protopopiloru romani prin ces. reg. ministeriu de atunci, — si asia in 1856 poporul romanu a inceputu a aduná materialulu trebuintiosu pentru edificiuulu scolaru; ér' pana la sevirsirea edificiuulu se ordiná, cá prelegerile se se tiena in case inchiriate. Léf'a invetiatoriloru se midioloci prin locotenintia c. r. dto. 31 Decembre 1856 a se scóte dupa florinulu de dare. Totu c. r. locotenintia a ordinatu, cá acésta scóla se fia de 4 clase cu invetiatori de nationalitate romana, si se sté sub directiunea ordinariatulu din Gherl'a, din cause, ca acestu ordinariatu, fiindu mai aprópe de densa, o va poté mai usioru si mai bine direge. In anulu 1858 Iuliu 25 se santi fundamentulu scólei dupa datina prin repausatulu episcopu alu Gherlei Ioane Alexi.

Acuma, candu poporul romanu alu acestui tienutu serbá serbatore frumósa si marétia, — candu elu serbá diu'a reinviarei si luminarei, care rumpe catusile intunereculu — dicu acuma se miscara tóte petrele, cá directiunea acestei scóle se nu fia in man'a ordinariatulu romanu din Gherl'a, ci in acelu romano-catolicu din Alb'a Iulia, — va se dica: scóla acésta facuta din si cu sudórea romaniloru se fia concrediuta la liber'a dispositiune a unui episcopu unguuru de confesiunea rom. cat.

Inse insedarnica fú opintirea sugrumatoriloru, ca-ci geniulu romaniloru ii aparara si scutira si de acestu necasu. Dér' hidrele nu se odihnira, ci cu mai multa vehementia -si incepura lupt'a. O lupta crancena a intunereculu si nesciintiei contra incer-

cateloru radia de lumina si invetiatura. Intunereculu, nesciintia si stupiditatea, la versulu unoru trimbitie, invinse. Romanii se taia in 2 grupe séu partite: in uniti si neuniti, — si éta, ca prin acésta intrigantii -si au ajunsu scopulu!

Romanii de relegiunea gr. or. -si retragu oferulu anuale de 1176 fl. v. a. cum si totu materialulu ce lu dadea pentru subsistintia acestei scóle, ér' romanii gr. cat. se obligara in antea tuturor'a si a lui Ddieu, ca ei catu voru avé potintia nu -si voru retrage nici unu feliu de ajutoriu, ca-ci ei au lipsa de scóla, lumina si invetiatura!

In urm'a acestui tristu evenimentu guberniulu trans. prin ordinatiunea sa din 4 Decembre 1858 a otaritu urmatoriele: 1. Poporul romanu gr. cat. si comunele mestecate cu rom. cat. (unguri, nemti, slovaci etc. aflatori in Lapsiu romanescu, Strimbulu si Baiuti cá lucratori de stémpuri si bai din disele comune, de acestea se mai afla si in Podu-Rióiei, ce lu maghiarisara de curundu in Rozsa-Hidasi, Strimbulu in Horgospataka) din pretur'a Lapsiului, cum si comun'a politica reformata Lapsiu ungurescu se sustiena scóla cu contribuirile sale de 1224 fl. v. a. 2. In scóla se se propuna obiectele de invetiamentu in intielesulu ord. ministr. de cultu din 23 Martiu 1855.

3. La acésta scóla se fia 3 invetiatori si 2 catecheti. 4. Aceia, cari nu contribuiescu la sustinerea scólei se platésca didacru. 5. Numele scólei se fia: „scóla centrale catolica nemtiésca“. — Din acésta ordinatiune póte vedé or' cine, ca scopulu guberniului erá de a germanisá, ca-ci din 3 invetiatori si 2 catecheti se poftoa, ca unu invetiatoriu si 1 catechetu se fia neromani! — obiectele se se propuna in limb'a nemtiésca etc., ér' romanii protestandu in contra denumirii invetiati. si numirei de scóla: catolica nemtiésca au scapatu de aceste. In privintia instructiunei, obiectele se propuneau in limb'a nemtiésca, dér' se invetiá si romanesce, si astfelu, in urm'a acestoru otariri, scól'a -si a paditu cursulu seu pana in primavéra an. 1861. (Va urmá.)

UNGARIA. Congresulu catoliciloru intruninduse a inceputu a pertracta asupra celoru dóue proiecte, ce le pregatira maiortatea si minoritatea comisiunei, alese ad hoc inca in anulu trecut. Prelatii cei cu influentia mai mare suntu pentru proiectulu maiortatei. Asia arhiepiscopulu Dr. Ludovicu Haynald declará, ca mai bine vre clerulu a se lepeda de bunurile lumesci, decatu de cele spirituale. Pe noi nu ne intereséza decatu a sci, déca propunerea P. Veszely, cá gr. catoliciloru se li se recunósca autonomi'a provinciale si dreptulu de a se organisa in congresu propriu, va da preste impumnatori, cu tóte, ca orce ar' decide congresulu maghiaru, nu va avé inaintea provinciei romane valóre minorisatória nici odata. —

Desbaterea dietei se continua totu in modulu ei de pana acum. Fric'a de absolutismu estraconstitucionalu a la Bach se latiesce si prin organele publicitatii, cari credu, ca déca va urma crisea cu retragerea lui Beust, atunci nici pentru Ungari'a nu se voru cóce placinte deosebite. C. Andrassy merse in 13 la Vien'a, unde c. Hohenwart conferi in 12 cu c. Clam-Martinitz, conducatoriulu feudalliloru boemi 4 óre, totu probe pana candu se voru apuca in mana de feru frenelle. —

In Vien'a caus'a recrutiloru a venitu acuta intre min. si senatulu deputatiloru, incatu se crede, ca acesta se va disolva. —

Cronica esterna.

In Romani'a camer'a totu desbate caus'a d. Strousberg, care, cine ar' fi crediutu, ca a aflatu intre quiriti si aparatori?! —

— Principes'a Elisabet'a Stirbey daruiesce institutului Elisabetanu, in deplina proprietate, atatu casele cu loculu loru din orasiulu Bucuresci, in cari se afla actualmente disulu institutu de fete, catu si diumetate din mosi'a sa Elisabet'a séu Floco-sianii, din judeciulu Teleormanu. Se acceptá si se apropá acésta donatiune intoemai dupa conditiunile stipulate de donatória prin actulu de donatiune, legalisatu de tribunalulu Ilfovu, secti'a III, la Nr. 4176, din 4 Nov. an. 1870, care lu vomu publica dupa „Monitoru“.

Novissimu. Pest'a 17 Martiu. Repórte telegrafice din Vien'a anuncia, ca cont. Andrassy se prepune, ca ar' nutri sentimente dusmanose in contra c. Hohenwart, ceea ce acum ér' se retrage, cá cum nici s'ar fi pomenitu. Ceva totu ferbe, ca-ce partit'a, care a asediatu min. Hohenwart, vre a-si intende influinti'a cu acelesi binecuvantari si asupra ministeriului Ungariei.

Slavii tienura in 17 Martiu una conferintia in Vien'a, din care au pusu regimelul conditiunea, cá se disolveze senatulul imperiale, déca vre, cá se se demita in pertractari de aplanare.

Madridu 11 Martiu. Ministrii si candidatii ministeriali s'au alesu in mare maiortate. Se calcula, ca dóue treimi suntu favorabili ministeriului si ca o a patr'a parte apartiene diferitelor fractiuni ale opozitiunei.

Parisu 12 Martiu. „Diariulu oficial“ publica unu ordinu alu lui Vinoy, prin care, in virtutea drepturilor ce i confera starea de asediu, suspenda siése diuarie oficiali.

Wiesbaden 13 Martiu. Mac-Mahon a plecatu astadi in Franci'a.

Din teritoriulu luat de Franci'a Bavari'a inca primesce 17 miluri patrute cu vr'o 50 si mai bine locuitori.

In Franci'a linistea incepe a se restabili, si a prinde redacini, pana candu va esi vreunu cornu reactionariu cu amenintari de a periclita libertatea republicana.

„Diurnalulu de Petersburg“ lauda politic'a poteriloru europene cu tóta recunoscinti'a, pentruca au resolvatu cestiunea marei negre prin conferintia atatu de bine. (Se intielege, ca pe mana Rusiei.) Rusi'a incepe acum a se apropia de Austri'a pe facia, si diurnalele denéga orce porniri ostile rusesci in contra Austriei, ér' pentru agitaciunile slave respingiu responsabilitatea dela Rusi'a. Sant'a aliantia afla propaganda acum si in Rusi'a, cum se afla ea in reaparere in Prusi'a si Austri'a, dupa diurnalele germane.

Imp. Wilhelm cu princ. de corona Fredericu Wilhelm si suita a calatoritu in 16 dela Francofurtu catra Berlinu. — Doliulu in Germani'a pentru multimea victimeloru cadute in resbelu e atatu de generale, incatu serbatóri'a de victoria n'are nici insuflitirea cea mai mica. —

Varietati.

— Pe Duminec'a Tomei suntu invitate sínódele metropoliei si ale sufraganatelor gr. or. la consultarile anuali diecesane. —

— **Catu teritoriu** din Franci'a trece la Germani'a, dupa preliminariile de pace din 26 Febr. ne spune „Staats-Anzeiger“ in cifrele urmátórie: Elsati'a cu 160 $\frac{1}{2}$ mile patrute si 1,162.642 locuitori, din Lotaringi'a 115 mile □ cu 520.131 locuitori; impreuna 275 $\frac{1}{2}$ mile □ cu 1,682.773 locuitori. Partea din Lotaringi'a, ce remane la Franci'a — este de 383 mile □ si cu 1,100.000 de locuitori. Din Elsati'a inca remanu la Franci'a pana la 20 de mile □ si vr'o 40.000 de locuitori cu Belfort. —

— **Invitare** de prenumeratiune la „Lectiunile lui William Ellery Channing“ despre inaintarea clasei lucratorilor.

Ideele sublime ce se desfasura cu o oratoria destinsa la fiacare pasu alu acestor lectiuni ale invetiatiului preutu, filosofu si oratoru alu statelor unite americane, — m'au indemnatu cá traducundule in un'a limba catu se póte mai corecta, — in unu stilu catu se póte mai usioru, se le dau in man'a confratiloru mei.

Speru, ca prin acésta publicatiune voiu impulpá si mai multu pe fiacare inteligente alu natiunei romane cá se lucre pentru inaintarea clasei poporului, — pentru redicarea din pulbere a acelor'a, cari suntu conditiunea sine qua non a ecisistintei nóstre, — ca-ci e timpulu cá se ne ocupamu mai seriosu de inaintarea acelei clase, care ne sustiene cu lucrulu obositoriu alu manelor sale.

Acést'a e detori'a fiacarui barbatu alu natiunei — incependu chiaru dela celu mai de frunte oficialu alu tieroi pana la celu mai din urma jude din satu, — dela celu mai de frunte parinte alu bericei pana la celu mai din urma docente comunalu, — dela celu mai de antaniu literatu, filosofu si invetiatu pana la celu mai din urma omu, care scie numai ceti si scie.

Ceru déra sprijinulu mare-animosu alu publiculu nostru cetitoriu in acésta intreprindere modesta a mea.

Banii de prenumeratiune in suma de 50 cr. v. a. (1 $\frac{1}{2}$ sfantiu in argintu), suntu a se tramite — franco — la subscrisulu.

Gherla la inceputulu lunei Martiu 1871.

Nicolae F. C. Negrutiu,
teologu.

— Cele mai frumoase anticitati din **Pompeii si Erculanum** ce se gasescu in museulu nationalu din Neapole:

O interesanta opera s'a publicatu la Neapole de d. Comm: Rafael Gargiulo, controloru generalu alu museulu nationalu, ea va fi reproducu aici de cav. G. Gargiulo, cu urmátóriele conditiuni:

Opera va contine 400 de gravuri, formandu 4 volume separate cu corespondintele explicatiuni in limb'a romana, tiparite in „Tipografi'a C. Petrescu C. & I. G. Costescu“, un'a din cele mai bune din Bucuresci in stare a efectua asemenea lucrari.

Ea va fi impartita in diece fascicule separate cu cate 40 de gravuri, pe pretiulu de 10 franci respunzendi la primirea fiacarui fasciculu.

Cine platesce anticipatu pentru oper'a intréga si acél'a care se subscie pentru 10 copie, va avé unu scadiementu de 20 la suta.

Subscriitorii potu se primésca acésta opera, séu intréga séu in detaliu, indata ce ne va sosi din Itali'a si dupa cum se voru respunde banii.

Suntemu siguri, ca acésta opera va interesá multu pe romani, cari voru vedé intr'ens'a cele mai pretioase monumente, cu cari este inavtitu primulu museu alu mumei, museulu din Neapole. Romani'a legata de Itali'a prin atatea legaturi va fi mandra de a cunosce aceea ce se repórta la gloriele strabuniloru ei si de cari atatea suveniru se gasescu in aceste bogate monumente ale anticitatiei, cari interesa atatu de multu pe anticariu, pe omulu de sciintia si pe orice persóna setósa de sciintia.

Se póte adresá la tipografi'a C. Petrescu C. & I. G. Costescu, strat'a teatrului Nr. 8. — „Inf.“

Nr. 1788/1871.

Publicatiune.

Dupa sunetulu impartasirei incl. presidiu alu comisiunei r. ung. de reclamatiune pentru contributiunile pe venitu, din Sibiu, cu datu 12 Febr. a. c. Nr. 2, la pertractarea recurselor in contra mesurarei contributiunei pe venitu, privitórie la anii 1868, 1869 si 1870, laudat'a comisiune de reclamatiuni, pe temeulu avisarei in. reg. min. ung. de finantie din 29 Aprile 1869 Nr. 15.829—1969, fú silita a respinge partitele cu recursele loru, adese numai din singurulu temeiu, pentruca aceste recurse nu se prescintiara comisiunei mesuratórie indata, dupa ce s'a facutu cunoscutu conclusulu acelleiasi, precum pretende § 87 alu legei XXVI din an. 1868.

Intocma trebuira asemeni recurse a se respinge si din caus'a aceea, pentruca nu se dederu in laintru in terminulu de 8 dile, prescisu de § 59 alu pomenitei legi.

In fine resolvarea mai multor reclamatiuni suferi intardiare prin aceea, ca-ce recursele se dederu nemidlocitu la comisiunea de reclamatiuni, si de catra acésta trebuira a se retransmisi mai antaiu la respectivele oficia de dare spre reportare si spre asternerea actelor de mesurare.

Pentru incungiurarea pe viitoriu a daunelor contribuentiloru de felulu acesta, partitelor obligate la darea de venitu, in sensulu impartasirei susu citate, se face spre informarea lorucunoscutu:

1. Ca recursele eventuali in contra mesurarei contributiunei, suntu a se incunoscintiá indata la comisiunea mesuratórii de contributiune, si anumitu indata ce se va publica conclusulu acestei comisiuni, apoi

2. Recursele suntu a se da in laintru in res-timpu de 8 dile dupa publicarea mesurarei contributiunei, cu atatu mai neapertu, ca-ce

3. reclamatiunile acele, cari nu se voru insinua la timpulu prescisu, séu nu se voru da in laintru, in sensulu §§ 57 si 59 ai legei de contributiune pe venite, nu se voru poté lua de catra comisiunea subscrisa in pertractare. In fine

4. recursele se se dè la respectivulu oficiu de dare reg. ung., care, cu observatiunile sale eventuali, cu fasiunea venitului si actulu mesurarei, le va tramite indata la comisiunea de reclamatiuni spre resolvire.

Brasiovu in 8 Martiu 1871.

Magistratulu urbanu si districtuale.

Banc'a generala de asecuratiune reciproca „TRANSILVANI'A“ a deschisu trei colegialitati (tovarasii) ereditórie:

1. Cu terminulu de „impartire“ dela 1 Ian. 1882.
2. „ „ „ „ „ „ 1887.
3. „ „ „ „ „ „ 1892

si invita prin acésta la intrare si impartasire. Prin formarea de colegialitati ereditórie separate, a caroru fonduri se voru intrebuintia eschisivu numai pentru cumpararea de sortiuri, publiculu i se deschide ocaziune a se impartasi de nuan-ciele fortunei, fara cá se trebúiesca se pérda, ce a pusu, cum se intempla la promese, nici se platésca adause insemnate preste cursu, precum se intempla la cumpararea sortiuriloru cumperate. Mai deaprópe se póte vedé totulu in prospecte, cari se voru tramite libere de portu postalul la cererea vercaruia. 2—3

Schwarze et Bartha,

piati'a Nr. 16,

prestéza cu cunoscutai soliditate

tóta specia de vestiminte

de cavaleri

si oferéza o. p. una cantitate mare pe alesu de cele

mai nóue materie de surtuce,

pantaloni si giletce

cu pretiulu celu mai moderatu.

☞ Pentru strimtórea

localului computamu

materiale din anul trecut

comtantu cu pretiurile fabricei.

2

In contra orce tuse invecchita, regusiala, inflegmare, dureri de peptu, dureri de gutu si tuse magáresca prin partile sale constitutive, care nu le mai coprinde altu syrupu, midilocolu celu mai siguru e

Syrupulu albu de peptu de plante

de

Dr. med. Hoffmann.

Pentru Brasiovu tiene depositu in sticle a 2 fl. si 50 cr. d. I. B. Popovicu, la „canele albu“.

☞ In tergulu straielor in casele Nr. 234 locuinti'a de parteru, cu mai multe magazine si cele trebuintioase, asemenea locuinti'a din etagiulu de susu dela St. Mihaiu se afla de inchiriatu. Mai de aprópe se afla informare in casele Nr. 230 la proprietariulu. g. 1—2

Cursurile

la bursa in 17 Martiu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 87 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 94 „ „
Augsburg	—	—	122 „ 50 „ „
Londonu	—	—	124 „ 80 „ „
Imprumutulu nationalu	—	—	58 „ 50 „ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	68 „ 30 „ „
Obligatiunile rurale ungare	—	—	79 „ 80 „ „
„ „ temesiane	—	—	77 „ — „ „
„ „ transilvane	—	—	74 „ 25 „ „
„ „ croato-slav.	—	—	83 „ 50 „ „
Actiunile bancei	—	—	726 „ — „ „
„ creditului	—	—	268 „ — „ „